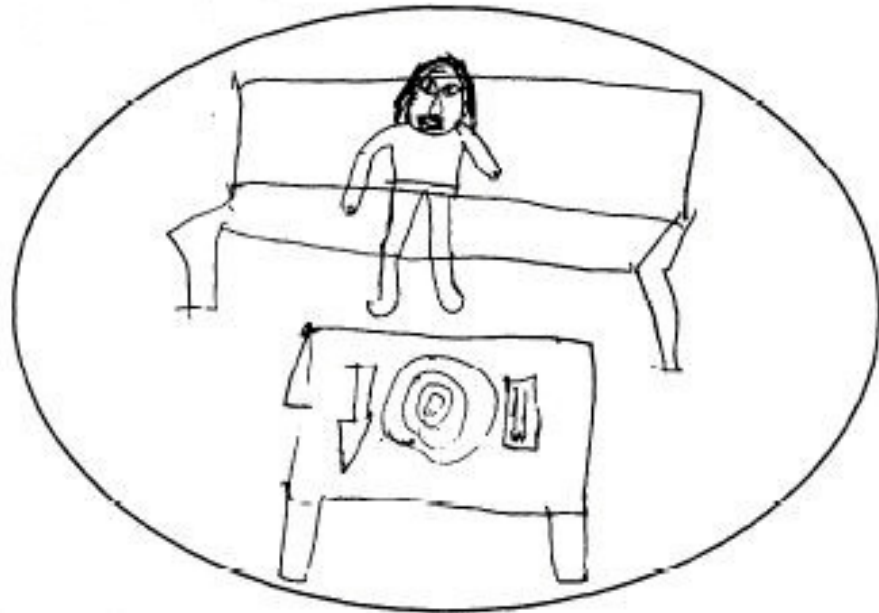

משטרת בבקשה

כתב סטיוארט בראון
ציירה מולי בראון

אותה. וכשאמא שמה על השולחן כוס מיץ
תפוזים נשמע צליל צופר.
תחילה הצליל היה עוד חלש מאוד "וי-וי-וי".

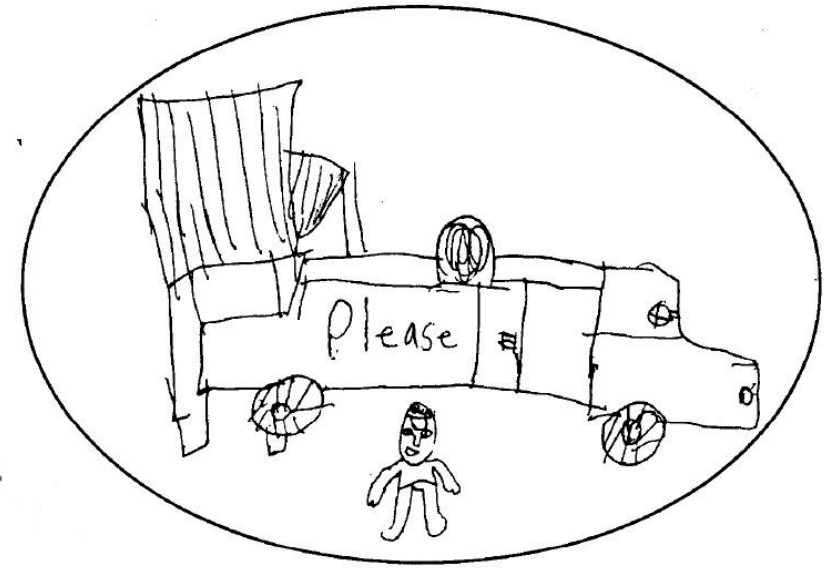
הילדה בדקה בטלוויזיה האם משם נשמע
הצופר. לא, לא משם.
הצופר נשמע יותר חזק "ויי!-ויי!-ויי!"

היה זה בוקר יום ו'. הילדה הקטנה התעוררה
מוקדם כדי לראות סרטים מצוירים בטלוויזיה.
אחרי רגע נכנסה אמא שלה ושאלה האם היא
רוצה לביבות לארוחת בוקר. הילדה הקטנה רק
הניעה בראשה.

עברו כמה דקות אמא הביאה צלחת מלאה
לביבות, בקבוק סירופ, מזלג ומפית.
"לשתות" אמרה הילדה הקטנה.

"רק רגע" אמרה אמא כשעזבה את החדר.
אמא הייתה כנראה ישנונית הבוקר, או אולי
הילדה הקטנה הייתה עסוקה בסרט. בכל אופן
הילדה עשתה דבר מה לא נכון אמא לא תיקנה

הילדה הקשיבה איך צליל הצופר מתקרב עוד ועוד, חזק יותר ויותר. "ויי!-ויי!-ויי!" היא הסתכלה בחלון כדי לראות האם ניידת משטרה או אמבולנס עוברים ברחוב. אבל למרות

שהצופר נעשה חזק יותר ויותר "ויי!-ויי!-ויי!" היא לא ראתה שום דבר שנוסע וצופר. "ויי!-ויי!-ויי!" זה נשמע כאילו הצופר היה ממש מעליה ובכל זאת היא לא ראתה עוד כלום.

ואז נשמעה שריקת בלמים וכשהסתובבה ראתה מכונית לבנה-כחולה, קטנה כמו מכונית צעצוע, שהגיעה ישר אליה. מהמכונית יצא אדם לבוש כמו שוטר. הוא היה בגודל של בובת ברבי.

"אנא שימי את ידייך איפה שאוכל לראות אותן!" אמר בקול צורמני.

הילדה הביטה במבוכה על ידיה ואחר כך הראתה אותן לאיש הקטן. בסוף שאלה "מי אתה?"

"אני שוטר של בבקשה. אני שייך לסיירת הבבקשה. אם ילד שוכח להגיד 'בבקשה', מתפקידנו לדאוג שייענש."

"ייענש?" שאלה הילדה הקטנה.

"אני חושש שכן" אמר שוטר הבבקשה "בבקשה תשכבי ותני לי עשר."

"עשר שכיבות סמיכה?" שאלה הילדה.

"לא. עשר בבקשה."

הילדה הניעה את כתפיה בביטול, התיישרה על הספה ותוך ספירה על אצבעותיה אמרה "בבקשה, בבקשה, בבקשה, בבקשה, בבקשה." "בבקשה, בבקשה, בבקשה, בבקשה, בבקשה." "עכשיו" אמר שוטר הבבקשה "תגידי לי מה את אומרת כשאת רוצה משהו?" "בבקשה" אמרה הילדה הקטנה. "זה נכון" אמר שוטר הבבקשה. "אבל למה?" שאלה הילדה הקטנה. "מה למה?" שאל שוטר הבבקשה. "למה אני צריכה להגיד 'בבקשה' בשביל משהו כמו מיץ תפוזים. אני אפילו לא אוהבת מיץ תפוזים."

שוטר הבבקשה לא מצמץ אפילו בעין כשענה "זה לא בשבילך. זה בשביל מי שנותן או עושה לך משהו. זה היה נחמד מצד אמך להביא לך את מיץ התפוזים. ואם את רוצה לקבל אצלה

דברים אחרים בעתיד, את צריכה להיות מנומסת כמה שרק אפשר."

הילדה הקטנה הורידה את ראשה "אני מצטערת" אמרה בשקט.

"אל תגידי זאת לי" אמר שוטר הבבקשה "אני רק ממלא את תפקידי." והוא ניכנס למכונית בבקשה הקטנה שלו ונסע משם.

הילדה הקטנה גמרה לאכול את הלבבות ולשתות את מיץ התפוזים, ולקחה את הצלחת והכוס למטבח, שם אמא שלה קראה עיתון.

"אמא" אמרה הילדה הקטנה.

"כן יקירתי?"

"תודה על הלבבות והמיץ. ואולי אפשר לקבל עוד קצת בבקשההה?"

ועד היום משטרת הבבקשה לא ביקרה יותר בביתה של הילדה קטנה.